

POLICZKUJĄCY (2) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w policzkować*).

sg m N policzkujący (1). \diamond I policzkującym (1).

Sł stp s.v. *policzkować*, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. *policzkować*.

Bijący w twarz; przen. kuszący, namawiający do złego (2) : Bo y Apoštoł Paweł S. Inacé coś tákiego
cierpiał: gdy niektorą pokufę fwą zwał Aniołem policzkującym. *SkarŻyw* 294, 293.

Cf **POLICZKOWAĆ**